

॥४७॥४८॥ इह राज्ये ॥४९॥ तेराज्यं रामस्यच विवासनं तेपितायाचितइतिसंबंधः ॥ स्ववृत्तिं स्वस्यसत्यस्थितिलक्षणां ॥ तथाकरोत्तुभ्यंराज्यंदत्तवानित्यर्थः ॥५०॥

॥५१॥ परिधूनः क्षीणः विलपन्वा ॥ धर्मज्ञ रामस्येवपित्राज्ञापालनरूपधर्मज्ञ ॥५२॥ माशोकं कुर्वितिशेषः ॥५३॥ अनामयं निरुपद्रवं राज्यंचैतत्त्वदधीनं ॥५४॥ संकाल्य प्रे

एवमुक्त्वातुकैकेयीभरतेनमहात्मना ॥ उवाचवचनंहृष्टावथापंडितमानिनी ॥४७॥ नब्राह्मणधनंकिंचिद्धृतंरामेणकस्यचित् ॥ कच्चिन्ना

व्योदरिद्रोवातेनापापोविहिंसितः ॥४८॥ नरामः परदारान्सचक्षुभ्यामपिपश्यति ॥ मयातुपुत्रश्रुत्वैवरामस्येहाभिषेचनं ॥४९॥ याचि

तस्तेपिताराज्यंरामस्यचविवासनं ॥ सस्ववृत्तिसमास्थायपितातेतत्तथाकरोत् ॥५०॥ रामस्तुसहसौमित्रिः प्रोषितः सहसीतया ॥ तमप

श्यन्प्रियंपुत्रंमहीपालोमहायशाः ॥५१॥ पुत्रशोकपरिधूनः पंचत्वमुपपेदिवान् ॥ त्वयात्विदानींधर्मज्ञराजत्वमवलंब्यतां ॥५२॥

त्वत्कृतेहिमयासर्वमिदमेवंविधं कृतं ॥ माशोकं माचसंतापधैर्यमाश्रयपुत्रक ॥५३॥ त्वदधीनाहिनगरीराज्यंचैतदनामयं ॥५४॥

तत्पुत्रशीघ्रंविधिनाविधिज्ञैर्वसिष्ठमुख्यैः सहितोद्विजेन्द्रैः ॥ संकाल्यराजानमदीनसत्त्वमात्मानमुर्व्यामभिषेचयस्व ॥५५॥ इत्यर्पेश्री

रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकाण्डेद्विसप्ततितमःसर्गः ॥७२॥ ॥७३॥ ॥७४॥ श्रुत्वाचसपितुर्वृत्तंभ्रात

रौचविवासितौ ॥ भरतोदुःखसंतप्तद्वंद्वचनमब्रवीत् ॥१॥ किन्नुकार्यंहतस्येहममराज्येनशोचतः ॥ विहीनस्याथपित्राचभ्रात्रापितृ

समेनच ॥२॥ दुःखेमेदुःखमकरोर्व्रणेश्वरमिवाददाः ॥ राजानंप्रेतभावस्थं कृत्वारामंचतापसं ॥३॥ कुलस्यत्वमभावायकालरात्रि

रिवागता ॥ अंगारमुपगुह्यस्मपितामेनावबुद्धवान् ॥४॥ तसंस्कारेणसंस्कृत्य ॥५५॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वा० आ० अयो

ध्याकाण्डेद्विसप्ततितमःसर्गः ॥७२॥ ॥७३॥ ॥७४॥ अथ सर्वानर्थमूलत्वंमानुस्तद्वचनादेवज्ञात्वा तामुपालभते ॥ श्रुत्वेति ॥ वृत्तं अत्ययः ॥१॥ हतस्य त्वयाः पारदुःखंप्रा

पितस्य ॥२॥ दुःखे दुःखकरणे दृष्टांतः व्रणेश्वरमिव ॥ क्षारं स्वरमूत्रसहितचूर्णं ॥३॥ कालरात्रिः संहाररात्रिः मेपितांगारमुपगुह्यालिंग्य नावबुद्धवान्स्मेतिलोकोक्तौ ॥४॥